

'Rad glumca i redatelja je vođenje ljubavi'

Jedna od najzaposlenijih glumica
Judita Franković govori o svom novom projektu,
seriji 'Počivali u miru', koja se prošli tjedan počela
prikazivati na HTV-u, ali i o mnogim filmovima koje
je snimila samo lani te o budućnosti

/RAZGOVARAO/ SAŠA DRINIĆ / aktual@aktual.hr
 /SNIMKE/ SAŠA ZINAJA

Ja ću to groblje raskopat' s vama ili bez vas", rečenica je koju na kraju prve epizode serije "Počivali u miru" izgovara novinarka Lucija Car koju glumi Judita Franković. Serija je to koju smo dugo čekali i od koje se puno očekuje. S pravom, jer odmah na prvi pogled jasno je da je riječ o projektu koji nije raden po ustaljenom hrvatskom receptu izbacivanja epizoda kao na traci te ulijeva nadu da će dvanaest najavljenih epizoda ove sezone biti napeti krimić prepun intriga i duboko skrivenih tajni. Njih razotkriti treba televizijska novinarka Lucija Car, glavna junakinja serije. U epizodi od prošlog petka, prvi "tvrđi orah" na koji je naišla najstariji je zator Vukovščak i njegovo mistično groblje. Redatelji Goran Rukavina i Kristijan Milić postavili su nove standarde televizijskih serija u nas. Kompaktna je to cjelina temeljena na čvrstim, realističnim, i, prije svega, uvjerljivim scenama u kojima gledamo široku plejadu kvalitetnih glumačkih imena.

Upravo činjenica da su likovi pomno razrađeni i da ništa nije prepušteno slučaju privuklo je Juditu ovoj ulozi. Ona je kvalitetna i, u posljednje vrijeme pogotovo, iznimno aktivna glumica koja ne živi u miru. Prošle je godine u prosjeku svaka tri mjeseca snimila jedan film, a posebno je zapažena uloga u filmu "Sonja i bik", redateljice Vlatke Vorkapić. Iako je u posljednje vrijeme nema baš puno u kazalištu, na daskama je također zabilježila značajne role. Posebno se pamti uloga Tonke u predstavi "Judith French" u produkciji CeKaTe-a, za koju je 2009. godine ovjenčana Nagradom hrvatskoga glumišta. Zanimljiva crtica u biografiji svakako je i podatak da je glumila u spotu Gustafa za pjesmu "Katarina". U razgovoru za Aktual glumica otkriva kako kroz rad na ulozi gradi lik koji u konačnici donese publici, detalje o seriji "Počivali u miru", ali i na koji način se sprijateljila s bikom u popularnom kino-hitu Vlatke Vorkapić.

AKTUAL: Serija "Počivali u miru" već na prvi pogled drugačija je od onoga što nam se nudi. Što je vas privuklo ulozi novinarku Lucije Car?

- Svidio mi se koncept, svidjela mi se slojevitost ideje i likova, svidjelo mi se što su teme intrigantne i što traže aktivnoga gledatelja, svidjela mi se hrabrost ekipe da se za televizijski format (pod tim podrazumijevam činjenicu da je takav proizvod, bar u teoriji, zamišljen za neki veći broj gledatelja koji bi ga potencijalno trebao vidjeti) bavimo temama koje nas se tiču, a koje nisu uljepšane, svidjelo mi se što je Lucija Car sjajno napisan, punokrvan i slojevit ženski lik.

AKTUAL: Lucija je, barem je takav prvi

dojam, uporna, nepokolebljiva i zagonetna. Koliko ste slične?

- Zapravo, kad god kreiram neki lik, razmišljam, odnosno pokušavam osjetiti koliko je različit od mene. Zato što ga ne želim ograničiti na svoje misli, osjećaje i stavove. Želim biti slobodna primiti neke nove i drugačije senzacije da bih tom liku mogla dati puniji život. Volim intuitivno pristupiti liku, nemam utabani obrazac po kojem radim, svaki lik traži svoj proces utjelovljavanja, odnosno otjelovljavanja. Nikad nemam unaprijed određen put kojim ću ići, stvari se otvaraju tijekom procesa.

AKTUAL: Koliko općenito dopuštate redateljskoj zamisli da vas oblikuje u ulozi, a koliko vlastitih intervencija unosite u ulogu?

- Bitno je povjerenje. Rad glumca i redatelja svojevrsno je vođenje ljubavi, morate se moći prepustiti, ali i preuzeti inicijativu. Volim aktivno sudjelovati u stvaranju, volim nuditi ideje i rješenja, ali volim i da me redatelj na tom putu vodi.

AKTUAL: Glumačka ekipa serije brojna je i vrlo kvalitetna. Bitna karika je glumac Miodrag Krivokapić?

- Dobro kažete, zaista sjajna i brojna! Krivokapić je ne samo bitna nego i jedna od najvažnijih karika priče. Svi su odnosi vođeni na nekoliko razina, u nekim trenucima naše se sudbine poklapaju, a u drugima vodimo svoje individualne bitke, one ponekad dovede do katarze, nekada do smirenja, a vrlo često do razočaranja.

AKTUAL: U prvoj epizodi bavili ste se misterijem zatvorskoga groblja, što je razljutilo vašeg urednika. Hoćete li ga smekšati?

- Misterij zatvorskoga groblja jedan je od motiva pokretača čitave radnje, koji se kroz seriju raspada u puno osobnije motive. Kao i svaki lik u seriji i urednik, kojega sjajno igra Boris Svrtan, ima posve osobne motive svojih akcija. Jesam li vas zaintrigirala? U ovoj seriji nitko nije posve čist.

AKTUAL: Adrenalina, vjerujem, nije nedostajalo na snimanju...

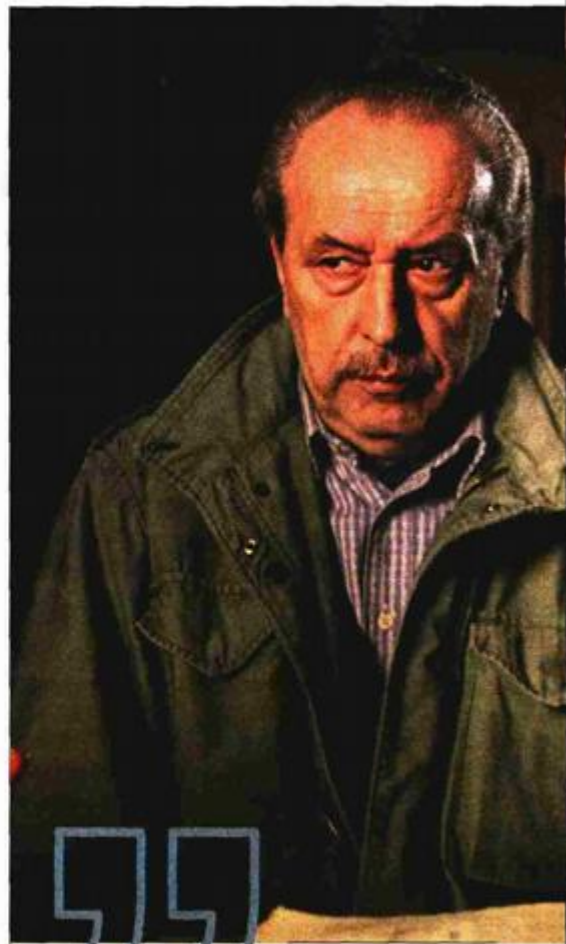
- Snimanje je zapravo jedna dobra mješavina adrenalina i rudarenja.

AKTUAL: Nije ga manjkalo niti na snimanju filma "Sonja i bik". Opišite nam susret Sonje i bika.

- Pogledi su nam govorili više od riječi!

AKTUAL: Kakav je osjećaj susresti se s bikom? Jeste li imali neke posebne pripreme?

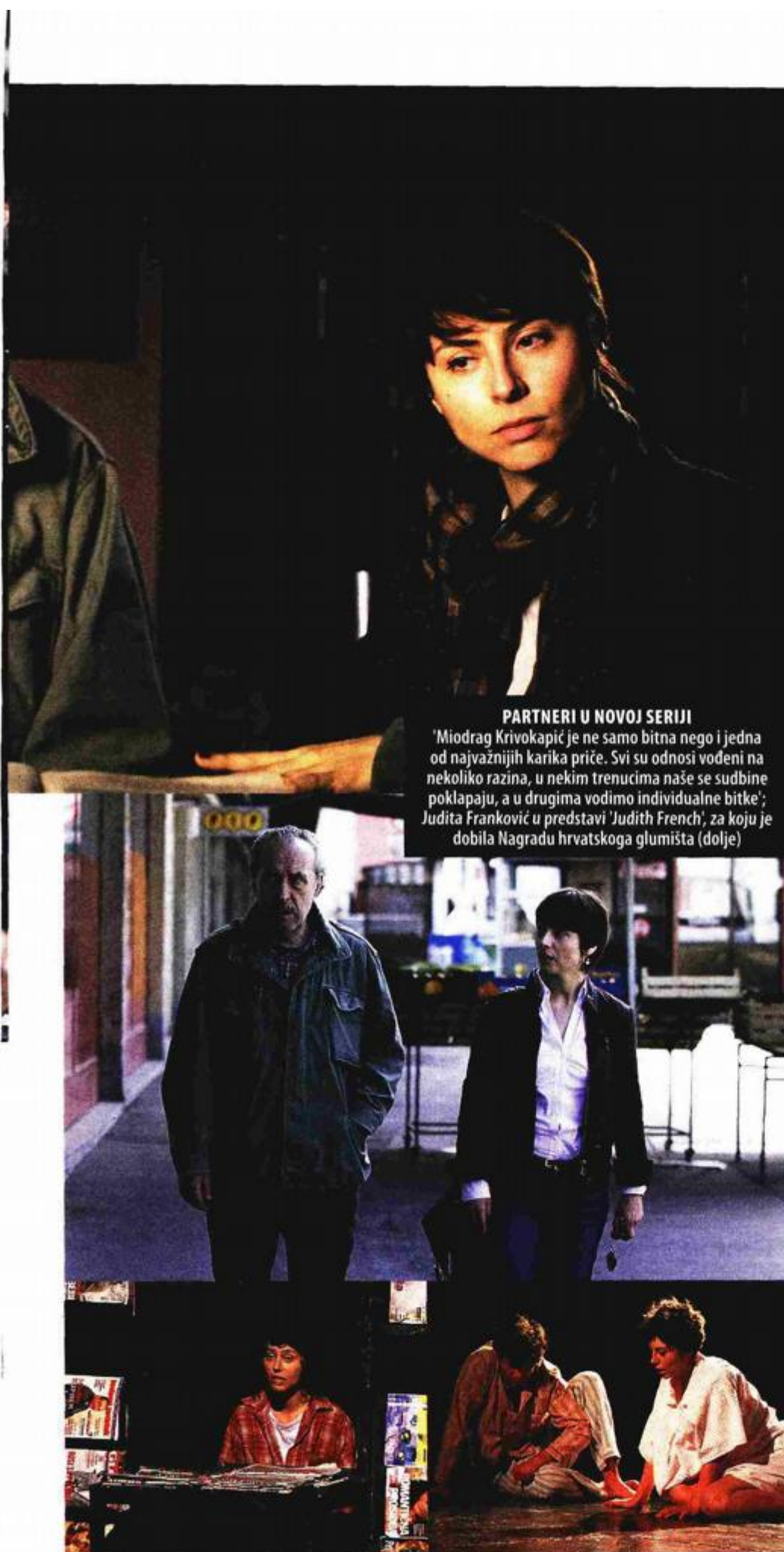
- Ma ne, nije to bilo tako strašno, osim toga bikovi su bili vezani, što znači da smo bili osigurani.

Kad god kreiram neki lik, razmišljam, odnosno pokušavam osjetiti, koliko je različit od mene. Ne želim ga ograničiti na svoje misli, osjećaje i stavove. ŽELIM BITI SLOBODNA PRIMITI NOVE I DRUGAČIJE SENZACIJE da bih liku mogla dati puniji život. Volim intuitivno pristupiti tom liku, nemam utabani obrazac po kojem radim, svaki lik traži svoj proces utjelovljavanja, odnosno otjelovljavanja, objašnjava glumica

AKTUAL: U vašem su poslu vrlo rastezljive granice onoga dokle možete i želite ići da biste što kvalitetnije odigrali ulogu. Jedna od takvih situacija je i način na koji ste smirivali bika...

- Dobro ste to rekli, i baš je zato važno ono povjerenje o kojem sam maloprije govorila, kada se osjećate sigurno u redateljevim rukama i kada možete podijeliti viziju, barem do neke mjere, tada je ta granica puno rastezljivija i kreativnost u traženju rješenja

PARTNERI U NOVOJ SERIJI

'Miodrag Krivokapić je ne samo bitna nego i jedna od najvažnijih karika priče. Svi su odnosi vođeni na nekoliko razina, u nekim trenucima naše se sudbine poklapaju, a u drugima vodimo individualne bitke'; Judita Franković u predstavi 'Judith French', za koju je dobila Nagradu hrvatskoga glumišta (dolje)

je nepregledna. Događaju se prekrasni trenuci u stvaranju za koje nakon nekog vremena i ne možete reći niti objasniti kako je do njih došlo. A nekada jednostavno trebate samo bika počesati po mudima.

AKTUAL: Sonja je aktivistica za prava životinja. Koliko su vama životinje bitne u životu i kako gledate na tu vrstu aktivizma?

- Dok sam bila klinka, doma smo uvijek imali životinje, uglavnom mačke, jer smo živjeli u stanu. Ne znam, ne razumijem ljude koji su okrutni prema životinjama, ali mislim da je to i stvar odgoja.

AKTUAL: Film je to Vlatke Vorkapić, s kojom ste na neki način sudbinski povezani otpočetak karijere. Što vas povezuje?

- Da. Prije sad već dosta godina u snimanje je kretala tinejderska serija "Kad zvoniti?", gotovo u zadnji trenutak glumica koja je trebala igrati tu ulogu povukla se iz projekta, pa su na audiciju pozvali nas nekoliko cura iz Exitova glumačkog studija. Bila je to moja prva prava, ozbiljna audicija. Vlatka je bila vrlo pedantna. Dolazila sam tri, četiri puta, svaki put s novim pripremljenim scenama. I, kao što vidite, suradnja je bila vrlo pozitivna. Volim raditi s Vlatkom, razumijemo se, tijekom godina stvorile smo jednu pozitivnu i kreativnu radnu atmosferu. Sada počinjemo raditi novi kazališni projekt, ali u rukavu imamo još ideja i sinopsisa.

AKTUAL: U filmu glumite s partnerom Goranom Bogdanom.

- Točno. Zapravo, Goran je odabran za posao puno prije mene. Sjećam se, ja sam sudjelovala na nekim zajedničkim sastancima kad još nisam bila u kombinaciji za ulogu. Naime, Vlatka je, s obzirom na to da smo prije toga već dosta surađivale, htjela nekog drugog, ali eto, uz velike napore da to ne budem ja, ipak joj nije uspjelo. Goran je sjajan partner i glumac. Zaista smo lijepo radili. S probama smo krenuli prvo nas troje, Vlatka, Goran i ja. Pričali smo o likovima, ali i o romantičnoj komediji kao formi. Htjeli smo poosobiti opća mjesta, dati im prirodnost i šarm.

AKTUAL: Je li vas iznenadila popularnost filma u kinima?

- Moram priznati da je. Gledajte, svi smo mi ostavili srce za film i bili svjesni činjenice da i u formalnom smislu radimo film za širu publiku, koliko god ovo zvučalo kao kliše, ali nema recepta i nema pravila i ni u najluđim snovima to nisam mogla zamisliti. Sve mi je to neobično i tek se navikavam na to. I moram priznati da mi je puno teži ovaj promotivni dio. A opet, sjećam se kada smo Vlatka, ja i ekipa počeli raditi "Judith French", nitko praktički nije znao tko smo, >

NEOČEKIVAN USPJEH
 Judita Franković u filmu 'Sonja i bik' redateljice Vlatke Vorkapić (na slici s kolegicama iz filma Csillom Barath Bastaić i Milom Elegović)

trebalo nam je dvije i pol, ako ne i više, muktropne godine da napravimo predstavu o kojoj na početku nitko nije želio pisati, a sad o filmu eto, ne prestaju. Tako je to - iz jedne krajnosti u drugu. Nadam se da će, ako ništa drugo, ta situacija olakšati dobivanje sredstava za neke nove projekte.

AKTUAL: Iznimno ste kvalitetna i šarmantna glumica koju bi publika voljela vidjeti i u kazalištu. Zašto vas nema na daskama?

- Ma to je samo trenutna situacija. I dalje igram u kazalištu, samo malo rjeđe u ovoj fazi. Kada ste slobodnjak, nema konstante. Predstava "Judith French" je na repertoaru Teatra Exit i uskoro nas čeka jubilarna pedeseta izvedba. Volim igrati tu predstavu, zapravo mi je malo žao što ne igramo češće. A i polako su počele pripreme za jednu novu, režira opet Vlatka Vorkapić, a igramo Dean Krivačić i ja, evo baš smo ovih dana redateljica i ja razmijenile nekoliko dobrih ideja.

AKTUAL: Bi li vas daskama privukla uloga Modesty Blaise ili neke slične junakinje, budući da vam je strip velika ljubav?

- Za predstavu "Judith French" izmišljen je istoimeni lik iz stripa. Za potrebe predstave redateljica i dramaturginja stvorile su stripovsku junakinju, postoji cijela njezina povijest koju u predstavi ne spominjemo. Eto, kada nam ponestane ideja, samo se moramo vratiti "Judith French". Ali kad smo već kod Modesty, moram priznati da prema njoj gajim jake simpatije.

AKTUAL: Prošle ste godine snimili čak četiri filma...

- Jesam li? Hoću reći, sve mi se izmiješalo,

Kada se osjećate sigurno u redateljevim rukama i kada možete podijeliti viziju, tada je **KREATIVNOST U TRAŽENJU RJEŠENJA NEPREGLEDNA**. Događaju se prekrasni trenuci u stvaranju za koje nakon nekog vremena i ne možete objasniti kako je do njih došlo. A nekad jednostavno trebate samo bika počesati po mudima', kaže Judita Franković o snimanju hvaljenog filma 'Sonja i bik'

jer s filmom je tako da ga snimate, a onda dok se sve to zapakira i završi prode još neko vrijeme, nekad i godina, nema pravila. Na primjer, "Čaču", redatelja Dalibora Matanića, snimili smo u ožujku i bio je na festivalu u Puli te iste godine, "Sonju i bika" snimili smo u ljeto te iste godine, ali izišao je tek sljedeće, serija je na lageru čekala duže nego je bilo zamišljeno, a film Gorana Rukavine, "Djeca jeseni", nikako da ugleda svjetlo dana! Da, tu je i kratki film "Na kvadrat"... Imate pravo, imala sam posla!

AKTUAL: Koji su projekti u planu za 2013. godinu?

- Malo je rano pričati o tome, sve stvari su u povojima, vidjet ćemo. Kazališni projekt sam spomenula, a imam i informaciju da je "Počivali u miru" zamišljen kao trilogija,

ono što sam o tome čula zvuči izazovno.

AKTUAL: Prva serija koju ste snimali bila je, kako ste spomenuli, tinejdžerska "Kad zvoni?".

- Istina je. To je ujedno bila i moja prva profesionalna uloga, odmah skok na glavu, imala sam jednu od glavnih rola i dvadeset epizoda snimali smo otprilike pola godine. Ali taj je projekt za mene bio jako bitan jer je tu krenula moja i Vlatkina suradnja.

AKTUAL: Kad je i kako vam zazvonilo da ćete biti glumica?

- Ako ne računamo igranje kazališta, cirakusa i mađioničarstva u ranom djetinjstvu, zapravo vrlo kasno. Krajem osnovne, i intenzivno u srednjoj školi počela me zanimati književnost, pa s time i kazalište, a onda sam došla u Zagreb i krenula u Exitov glumački studio. Mislim da se tamo dogodio pravi fatalni susret s glumačkim umijećem, bilo je to 2000. Došla sam u ruke sjajnoj dramskoj pedagoginji, koju volim zvati svojom velikom učiteljicom, Simoni Dimitrov-Palatinuš. Mislim da je jako važno za mladoga glumca da ima dobrog pedagoga, nekoga tko će moći prepoznati tvoje jake, ali što je još bitnije, slabe točke, one su izvor frustracije, ali i vrelo mogućnosti koje je lako pretvoriti u prednosti. To su zaista bile sjajne godine, stvorila se jedna grupa ludih i hrabrih ljudi, željnih rada i istraživanja. Imam osjećaj da smo htjeli u sebe upiti sve znanje svijeta. I bili smo zaista dobro informirani, znali smo koje glumačke metode postoje, kad i gdje, a i sami smo ih imali prilike prakticirati. Učili su nas organskoj glumi, prirodnosti, kreativnosti, stvaranju, promišljanju, dali su nam glumačke alate i metode potrebne za sve to. ■